

TANÚSÁG

A Nagymarosi Egyházközség Hírlevele

▶ Isten csak szeretni tud

A VII. században írta Ninivei Szent Izsák: *„Isten csak szeretni tud.”* S az ember, aki az ő arcának hasonlatosságára van megteremtve, élete értelmét és identitását abban találja meg, ha szeretetet tud adni és elfogadni. Mivel rá hasonlítok, ezért épp úgy szabad, boldog és tiszta szeretet-adó lehetek, mint Ő. Keresztiségemnél fogva meghívásom van arra, hogy elmondjam mindenkinek: Isten végtelenül szeret téged. Minél inkább kikristályosodnak lelkemben az ő vonásai, boldogságomat és identitásomat egyre inkább megtalálom.

Arról vagyok felismerhető, hogy Krisztus lakozik-e bennem, hogy mennyire élem az ő szeretetét, és hogy ez tetteimben is megmutatkozik-e. Hamis az a szeretet, mely csak Istent szereti, de az embert nem: *„Istent szeretem, bárcsak mi ketten lennénk. Inkább elvagyok egy kutyával vagy macskával, mert az emberek olyan kibírhatatlanok.”* A szeretet által fog bennem egyre inkább kitisztulni az istengyermekség képe.

Meghívásom keresztiségemnél fogva arra szól, hogy felemelkedjek egy tisztességes élet világából a jézusi szeretet világába. A mi Urunk nem csupán jó, tisztességes embereket akar, hanem barátokat, akik nem úgy élik meg a kereszténységüket *„mint amit egy gentlemannek tenni illik”* (Bernard Shaw). Nagy hiba, ha az iskolában arra neveljük a gyermekeket, hogy csupán a tízparancsolatot tartsák meg, azaz arra tanítjuk őket, hogy meddig szabad elmenni, hol kezdődik a bűn. Ez ószövetségi hit. Nem szabad csupán arra oktatni, hogy hol kezdődik a halálos bűn, hanem nevelni a jézusi szeretetre, mert egyedül az tesz boldogá.

Isten valóban csak szeretni tud, és minden emberi lény – arcának hasonlósága miatt – csak szeretni tudott. A bűn azonban eltorzította ezt az arcot. Éppen ezért a bűn természetellenes állapot, mely megaláz, és tönkreteszi életemet, hisz nem az ilyen életre lettem megteremtve. Hányszor kiáltunk fel: *„Isten nem létezhet, nem lehet jó, ha ez a helyzet létezik.”* Isten a fájdalomban is csak szeretni tud.

Ő nem akarja a rosszat, egy szülő sohasem akarja, hogy gyermekét elüsse az autó, az Atya legfeljebb nem akadályozza meg a fájdalmat, de csak egy nagyobb jó érdekében, Ő távlataiban látja az életemet.

Ő maga mellett akar tudni - miként az evangéliumban szól: *„Maradjatok meg szeretetemben.”* Nem önzésből akarja, hogy mellette legyek, hanem hogy elárasszon szeretetével, hogy védve legyen mellette az életem, s ne váljak a bűnnel szemben kiszolgáltatottá.

Nélküle semmit sem tehetek. Nemhogy nagy dolgokat, egyáltalán semmit! Felelőtlenség éppen ezért reggel nélküle kezdeni a napot. Mert nem azt a világot fogom építeni, amit ő akar, hanem amit én. Ha a napom nem a szőlőtőről indul, miért csodálkozom, hogy napközben elszaradok? Ha életem, hivatásom, pár- és pályaválasztásom nem belőle nő ki, mit várhatok ettől az élettől?

Isten csak szeretni tud. Az új iskolaév mindenkit arra hív, pedagógust, gyereket, szülőt, hogy merjünk engedni a hívásnak, mely mindannyiunkat a szeretetben való növekedésre hív.

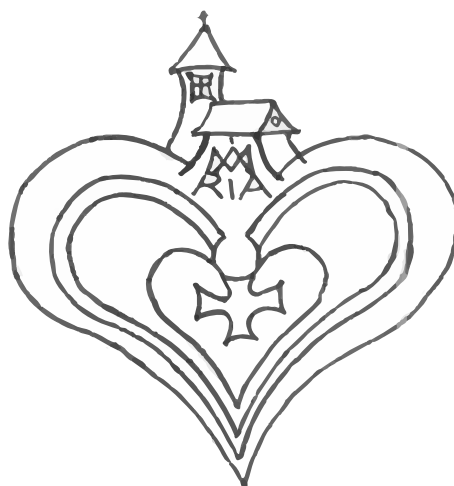
▶ Észak-dunás táborban jártunk

Ha nyár, akkor vakáció, kikapcsolódás és persze táborok! Idén is részt vehettünk az Észak-Dunamenti Nagybaldogasszony Közösség immár hagyományos nyári táborában, melyet ezúttal is Nagymaroson rendeztek. A szép idő és a csodás környék is segítette a sátoztábor, melyre július hetedikétől tizenkettedikéig került sor.

De mi is valójában az Észak-Duna? 25 évvel ezelőtt Tápiószentmártonban alakult egy kis közösség a helyi plébános vezetésével. Első programjuk egy tábor volt, a fiatalok közti közösségteremtés céljából. A kis közösségből nagy közösség lett, rendszeres találkozókkal, és erre a mintára alakultak egyre újabbak és újabbak. Ma a Váci Egyházmegye hét régiót számlál, ezeket a területükön lévő folyókról nevezték el, úgy, mint Galga, Zagyva, Tápió, Ipoly, Tisza, Észak-, és Dél-Duna mente. Ma egész egyházmegyénkben mindenki megtalálhatja saját régióját, bár gyakori az átjárás is. Minden régió rendszeresen kínál programokat évközben is, ezek általában egy-kétnapos találkozók, ám a programok megkoronázása minden évben a nyári tábor.

Idéi táborunk témája a férfi és a nő kapcsolata volt, a tábor ige-mottójául a következőt választották: „Nem jó az embernek egyedül. Alkotok neki segítőtársat, aki hozzá illő.” (Ter 2,18)

Ennek fényében telt a tábor lelki része, igen magas szintű előadásokkal több témában is elmélyedve: így a hűség, a jó kapcsolat titka, lányokat és fiúkat érintő témák. Az esti közbenjáró ima majd mindnyájunkat megindított, a kiscsoportos foglalkozásokon remek volt a hangulat. A lelki programokat pedig színes és szórakoztató tevékenységekkel egészítették ki. Volt sportnap, strandolás, rengeteg beszélgetés, kézműveskedés, tánc és még sok más, mindenki megtalálta a számára kedveset. Új barátságok kötődtek és régi barátok találkoztak újra.

Összességében egy nagyon jó tábor lett az idei, hálás köszönet érte minden szervezőnek és minden segítőnek, aki hozzájárult a tábor sikeréhez!

Az elkövetkező programokra pedig nagy szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődő fiatal! Aki egy jó közösségbe akar tartozni, aki Istent keresi, barátokat szeretne, látogassa meg a www.mente.hu honlapot. Én lassan már három éve járok ebbe a közösségbe, és nem bántam meg. Bátran szólítok minden fiatal, legyünk évről évre minél többen!

| BÁLINT GERGŐ |

▶ Szegény Dzsoni nyomában

Június 20-21-én meseerdővé változott a Börzsöny. Lelkes hitoktatóink, Zita és Kinga vezetésével és sok felsős hittanos segítségével különleges élményben volt része alsós hittanos gyermekeinknek. Ötfős csapatokban, felnőtt vezetés nélkül szeltek át az erdőt Nagymaros és Zebegény között, ahol Lázár Ervin mesefigurái várták őket egy-egy állomáson. A jelmezbe bújt felsősök a többi mezei turistának is tetszettek, bár őket a rabló nem rémisztette úgy meg, mint a kisebbeket. A lemondás, egymás segítése, alkalmazkodás és más fontos értékek mellett a gyerekek azt is megtanulhatták, milyen önállóan közlekedni az erdőben, és bár emiatt aggódó szülőként végigizgultam

a délelőttöt, Nóri lányom igazolta a szervezők elgondolását: „*Anya, az volt a legjobb az egészben, hogy nem jött velünk felnőt.*”

Miután mindenki szerencsésen eljutott a végállomásra, Kingával kézműveskedett, focizott, számháborúzott vagy patakozott.

Este sütögettünk a plébánián, majd hírt kaptunk, hogy ég az erdő a Csapáson, el kell oltani. A gyerekeket nem kellett nógatni, azonnal nekivágtak az éjszakai túrának, ahol a délelőtti szereplők új szerepkörben várták őket, ezúttal a sötét erdőben. Így a nap fénypontja talán nem a plébániai éjszakázás volt, hanem a kalandtúra gyertyákkal és mécsesekkel.

Ennyi kaland és izgalom után a közösségi ház várta a pihenni vágyó gyerekeket és szervezőket. A másnapi reggelit követően a délelőtti szentmise zárta a hittanos napot.

Köszönjük Zita és Kinga áldozatos munkáját, ötleiteit, idejét, végtelen türelmét, és a szereplők lelkes részvételét (Ladocsi Blanka, Péntek Judit, Edöcsény Boti, Gávele Réka, Lázár Olivér, Hadi Luca, Bálint Dorcsi, Péntek Ági, Maurer Rita, Hadi Kóka, Horváth Ági, Bálint Andris, Drobilich Pannus, Féja Anna). Nagy köszönet a csoportvezetőknek is: Péntek Ági, Ábrám Anna és Lili, Féja Anna, Drobilich Pannus!

Bízunk benne, hogy jövőre is jöhetünk!

| TRIEB VERONIKA |

▶ Egy tanéven át együtt

A középiskolai közösségi szolgálat keretében néhány alkalommal alsós gyermekeket korrepetáltam magyarból és matematikából. Jó volt látni, hogy segítségemmel megértettek dolgokat, érezni azt, hogy számítanak rám, várják a találkozásokat. Számomra is építő volt, elősegítette a kisebb gyerekekkel való kapcsolatom kialakulását.

Dorka

Jó érzés volt, amikor látszott az eredményeken is a munkánk. Jó volt látni, ahogy büszkén meséli, milyen jó lett a matek dolgozata, és boldog, hogy sikerült...

Kata

Nekem az, hogy 3 gyereket átsegítettem a német pótvizsgán, nagyon sokat jelentett... Jó érzéssel töltött el, hogy én segíthettem nekik a céljaik megvalósításában.

Zita

Az elmúlt tanévben egy nyugdíjas tanítónő, egy kisgyerekes anya, három középiskolás és egy nyugdíjas tanár-házaspár dolgozott az elakadó (kis)iskolások haladásán.

Kérjük-várjuk az új erők, friss kedvű, segítő szándékú önkéntesek jelentkezését!

Csak heti 2x2 órányi elfoglaltság, és a közvetlen kapcsolat – idővel nem mérhető – ajándéka!!!

| SZENT RÓKUS KARITÁSZ ÉS A MOSOLY MIKROTÉRSÉGI |
GYERMEKJÓLÉTI ÉS CSALÁDSEGÍTŐ SZOLGÁLAT |

► Szerencsésnek érzem magam

A nyári táborozásról kérdeztük Edöcsény Zitát.

– Hogyan lehet egyszerre ébren tartani és lekötöni a fiúk és a lányok egyre eltérőbb érdeklődését?

A kicsiknél is probléma már ez, néha visszasírom a koedukáció előtti iskolarendszert, de hiába, most ez van. Igyekszünk a programokon belül fiú és lány csoportokat alakítani, más jellegű témákat, meséket beszélünk át velük, másféle játékokat találunk ki nekik. Jó lenne évközben is külön foglalkozni lányokkal és fiúkkal, próbálunk külön programokat szervezni, amelyek elég jól sikerültek az elmúlt tanévben, hála azoknak, akik eljöttek és foglalkozásokat tartottak vagy hozzájuk mentek a gyerekek. (Turcsik Kinga, Szántó Boróka, Pehartz Tamás, Drobilich Zsófi és Janó, Csajka Andi, Jórász Kati, Maurer János, Péntek Attila, Féja Ildi... köszönet nekik!!!) Idén is tervezünk

külön fiús és lányos alkalmakat, várjuk a lelkes jelentkezőket, akik szívesen eljárnának egy-egy beszélgetésre a kamaszokhoz, vagy akik bemutatnák munkájukat, kedvenc filmjüket, kedvenc könyvüket, egy sokat jelentő utazásról, találkozásról, kamasz éveikről, pályaválasztásról mesélnének...

– Mi történik, amikor szertelenségbe vagy tévútra terelődnek a kamasz igények?

Az a helyzet, hogy szeretjük egymást, remélem a gyerekek is ezt mondanák, így meg tudunk beszélni mindent. Próbálunk alkalmazkodni egymás igényeihez, úgy gondolom, hogy a kamasztábor erre jó példa volt. Nagyon jó emberek a hittanosaim, nem látok nagyon tévutakat, szertelenséget. Mindenről tudunk beszélni őszintén. Nagy öröm számomra, hogy hétről hétre eljönnek, és megoszthatjuk egymással gondolatainkat.

Mindig számíthatok rájuk, szerencsésnek érzem magam, hogy velük lehetek és hálás vagyok ezért!

– Képesek-e a tizenéves lányok és fiúk a csönd fegyelmében az imára, az elmélyülésre összpontosítani egymás jelenlétében? El lehet-e várni ezt a nyár kötetlenségeinek közepette?

Igen, el tudunk mélyülni, a többi kiránduló sem zavart minket, ha belejöttünk a beszélgetésbe a napi téma kapcsán, és csendben is tudunk menni, kifelé és befelé figyelve. A kamasztábor nekünk felnőttek-

nek is nagy élmény és kaland, nem csak fáradozás, jó velük lenni, lehet, hogy korban előrébb vagyunk, de egy hajóban evezünk. Én úgy érzem, hogy Isten is mindig velünk van, atyai örömmel nézi bukdacsolásainkat, próbálkozásainkat. A sátorban Nélküle nem is tudnék nyugodtan aludni, így mindig velünk jön Ő is! Komolyabbra for-

dítva a szót, sokat segítenek a mesék, történetek, melyek napi útitársaink, ezek segítségével keretezzük be a napokat, olyan témákat megpendítve, amelyek mélyen érinthetnek felnőttet, gyereket egyaránt.

– Mitől lesz igazán emlékezetes a táborozással töltött pár nap?

Azt hiszem, a közös kaland és az együttlét, ami feledhetetlenné teszi a táborokat. Idén még a helyszín is csodálatos volt, hiszen a felvidéki Hernád áttörésénél túráztunk. Izgalmas létrákon, csúszós sziklákon másztunk, és csodáltunk a magasból az alattunk hömpölygő folyót. Nekem nagyon fontosak voltak a személyes beszélgetések, tábortüzek, közös mókák, közös főzés. Kamaszaink segítőkészsége és szeretete erőforrás a következő évre is!

► | Kiscserkész tanyázás

Idén a kiscserkészek nem a nagyokkal együtt táboroztak, hanem a kismarosi és a váci kiscserkészekkel együtt vettek részt a tanyázáson, Diósjenőn augusztus 10-től 14-ig. Két cserkészjelölt így vall az élményeiről;

Szállásunk a Diósjenői Általános Iskola és Gimnázium épületében volt. Keretmesénk az ókori Görögországba, az Olimposzra vitt minket. Nagyon izgalmas programjaink voltak, olyan, mint a vizes délután, amin volt vízi-foci, vízi-csúszda, vízi-bombázás. Megtanulhattuk az alaki ismereteket. Kézműves foglalkozásaink is voltak. A portyázáson a Bánki-tóhoz mentünk. Tanulhattunk sok csapatjátékot. A tábor végén mindenki kapott egy olimposzi nevet. Végig nagyon jól éreztük magunkat.

Az utolsó előtti nap kaptuk meg a kék nyakendőinket, így most már mi is cserkészjelöltek vagyunk. Köszönjük Melisek Andrásnak, hogy elvitt minket a tanyázásra.

| ZOLLER DÁVID ÉS ZOLLER MÁTÉ |

► | Tábortanúság

Csapatunk július 3-án táborba indult. Már magában a gyülekezőben van valami izgalmas, látni a többieket, ahogy ők is, ugyanúgy, mint mi, felkészültek erre a 10 napra „*egy másik világban*”, erre a cserkész táborra. Jó látni a várakozással teli arcokat, aki volt már táborozni, annak azért, aki még nem, annak pedig azért. Tudjuk, hogy percek belül megint elkezdődik egy tábor, amire egész évben vártunk és készültünk.

A tábor a cserkész év tetőpontja, itt próbálhatják ki magukat először a kiscserkészek, itt tapasztalhatják meg, hogy amit

eddig tanultak, mennyire hasznos. De nemcsak nekik, hanem nekünk is, akik már évek óta táborozunk együtt, minden alkalommal egy sikerélmény, amikor az első napokban az építkezés során létrehozhatunk valami újat, valamit, amit utána a tábor végéig használhatunk, és megkönnyíti az életünket: asztalt, kukát, polcot, bármit. Sokszor minket is meglep, hogy őrstagjaink mennyire kreatívak, mennyire sokat hoz ki belőlük a tábor. Olyan ötletekkel állnak elő – egy építkezésen vagy egy tábortúzi előadás során – ami nekünk eddig eszünkbe sem jutott. Ez nem csak nekik, de nekünk is sikerélmény. Látjuk, hogy az egész éves munkánk és ráfordított időnk meghozza gyümölcsét. Nincs nagyobb elismerés, mint amikor látjuk, hogy a gyerekek élvezik a programokat.

Idén a gyömrői cserkészcsapattal táboroztunk együtt. Ezek a közös táborok jó alkalmak arra, hogy megismerjünk más cserkészeket és új barátokat találjunk. Új dolgokat tanuljunk egymástól, és megtanuljunk együttműködni más csapatok vezetőivel.

Nekem harmadikos korom óta része a cserkész-tábor a nyárnak, és még eddig egyszer sem mondtam le róla, mert ezt az élményt nem tudja helyettesíteni semmi más. Tudom, hogy erre a közösségre bármikor számíthatok.

| ZOLLER ANNA |

► Apa-fia kenuzás - aug. 14 - 15

Öröm volt együtt látni ennyi gyereket, ennyi szülőt, ennyi stramm családot. Az idilli környezet, a teljesen nomád tábori élet, a Duna és a napfény varázsa önfeledt, gondtalan másfél nappal ajándékozta meg a résztvevőket.

A különleges hangulatú tábori szentmisék, az esti tábortüzes program, a késő estébe nyúló apa-fiú beszélgetés pedig kellő lelki munícióval szolgált a jelenlévők számára. Egyszóval mindez együtt, így ahogy van: nagyon élő, nagyon eredeti, és nagyon ajánljuk minden apa-fiának – jövőre is!

Köszönet Jórász Zsolt kitűnő szervezéséért, Jórász Öcsi bácsi finom főztjeiért, a vízirendőrök baleset-megelőző előadásáért, a cserkészek bemutatkozásáért, és nem utolsósorban köszönet István atyának, aki az egész táborozás megálmodója és lelkes motorja.

| HEINI FECÓ ÉS ZSOLTI BÁCSI |

IV. Egyházközségi Családtábor

„Gyermek a családban” – ezt a címet is adhatnánk a beszámolónak, hiszen ez volt az idei tábor fő témája Balatongyörökön, tizenöt család részvételével Nagymarosról. A rugalmas szervezésnek köszönhetően – amit idén Halupka Gábor és Kati biztosítottak – nagyon tartalmas és emlékezetes élményben lehetett részünk július 29-től augusztus 2-ig.

Ami a szellemi feltöltődést illeti, nagy hatással volt rám a Szmeskó házaspár; János és Csucsi előadása. Hét gyermekük lévén elegendő tapasztalattal rendelkeznek a gyermeknevelés témájában. Őszinte nyitottsággal és derűvel osztották meg velünk sikereiket és kudarcaikat, illetve azt, hogyan törekedtek tudatosan, türelemmel és szeretettel önállóságra nevelni gyermekeiket. Megerősítést és sok jó ötletet kaptam tőlük.

Következő előadónk Gál László és Szilvia voltak, akik a Magyarországi Schönstatt Mozgalom Családakadémia platformjának vezetői. Megtudhattuk, hogy Kentenich atya pedagógiája – akitől ez a mozgalom indult – az önnevelésre vezetésben rejlett, és ehhez a Szűzanyát hívta segítségül. Bennem mélyen megmaradt az a gondolat, hogy a nevelést az önneveléssel kell kezdeni.

A fajsúlyos gondolatok mellett lehetőségünk volt élvezni a Balaton-felvidék tanú-hegyeinek szépségét. Elgyalogoltunk Vonyarcvashegy Szent Mihály hegyi kápolnájához, ahol a szentmise előtt gyönyörködhattunk a csodálatos kilátásban. De hasonlóan szép volt ez a szigligeti várból nézve is. A magaslatok után jött a mélység, ugyanis leereszkedtünk a tapolcai Tavasbarlangba. A bemutató és a gyerekek számára olyan izgalmas 3D-s kisfilm után csónakázhattunk is a barlangban.

Ahhoz, hogy a felnőttek részt vehessenek az előadásokon, nagy segítség volt, hogy a gyerekek számára ezen idő alatt foglalkozást tartottak a szaléziaktól érkezett Benjámín és Eszter, illetve folyamatos segítséget jelentett, hogy a nagymarosi nagylányok – Dóri, Dorka, Csenge, Tündi, Kriszta – úgy vigyáztak a kicsikre, mintha testvérkéik lennének.

Fontosak voltak mindannyiunk számára a napi szentmisék. Itt köszönöm meg István atya és Norbi atya látogatását. Nagyon sokat jelentett számunkra, és erősítette közösségünket, hogy lelkipásztoraink meglátogattak minket, és velünk voltak imáinkban.

A közösség ilyen formájú megélése nagy élmény felnőttek és gyerekek egyaránt.

Hálás vagyok azért, hogy ezt megélhettük!

Hogy a segítő lányok olyan sok szeretettel vezették gyerekeinket, hogy a résztvevő családok nyitottak, türelmesek és figyelmesek voltak egymáshoz, hogy Gábor és Kati olyan sokat fáradoztak mindazért, hogy ez létrejöhessen.

▶ Ne csak egy múltó élmény maradjon

az Alpha kurzus után.

„A kegyelmi adományok különfélék ugyan, de a Lélek ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. És az erőmegnyilvánulások is különfélék, de az Isten, aki mindezt mindenki cselekszi, ugyanaz. A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele”

(1 Kor.12, 4-7)

A résztvevők nagy többsége ezt kérte: – „*Találkozásainknak soha ne legyen vége! Folytassuk a szerda esti összejöveteleinket! Ne csak egy múltó élmény maradjon a már megszokott odafigyelés és Istenre figyelés megtapasztalása, hanem a mindennapok szerves részévé váljon!*” – Az Isten kegyelméből elért eredményeket talán semmi sem mutatja ennél jobban.

A mi kisközösségünk célja az, hogy Jézust egyre jobban megismerve és megszeretve elsősorban *“Ő általa Ő vele és Ő benne”* éljük a hétköznapijainkat, és hogy egymást támogassuk ezen az úton! Nagy örö-

münkre szolgált, hogy a kurzus befejezése után ezt szinte azonnal folytatni tudtuk! Az első alkalomkor mi magunk lepődtünk meg, hogy milyen nagy igény van az együtt átélt találkozásokra.

Maradtunk a Szent Márton Házban, és a nagy létszám miatt két csoportra oszlottunk:

- Az egyiket Hortoványi Jenő és Emőke vezeti. Tagjai az Alfa Ige-kör elnevezést választották.
- A másik csoportot Gyarmatiné Kanyó Ágnes vezeti Berki Margit, Zoller Rezsőné Gabi és Igazné Anna segítő tanúságtételeivel. Mi az Alfa Ima-kör tagjai vagyunk.

A kiscsoport az alábbi rend szerint működik:

- Mindenki röviden elmondhatja milyen lelki élmény: öröm, bánat érte az elmúlt egy hétben.
- Dicsőítünk, énekelünk.
- Szabad ima következik, a tagok saját szavaikkal imádkoznak az Úrban, személyes kéréseiket megfogalmazva.
- Tanítás, ahol elsősorban szentírási részeket dolgozunk fel, figyelve a tartalomra és a saját érzéseinkre is, úgy, hogy keressük benne Isten üzenetét az adott pillanatban!

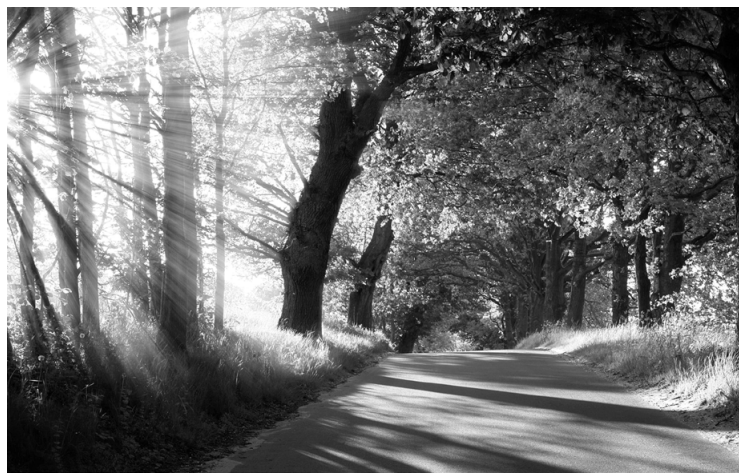
Eleinte az asztalvezetők, valamint a helyetteseik készültek fel nagy odafigyeléssel és közvetlenséggel. Egy-egy szentírási szakaszhoz köthető önismereti témát fejtettek ki, majd a tanítást megbeszélték, magunkra, magunkba tekintve.

Ezután mindenki saját maga is kifejtheti az adott pillanatban kiváltott gondolatokat, kérdéseket.

A tanítás célja, hogy a mindennapokban megtanuljunk Isten jelenlétében élni. A tanítás befogadása mellett igyek-

szünk kísérni egymást, leginkább az egymásért végzett imával, közbenjárásunkat ígérve. Nagyon nagy örömmel tölt el, hogy mindkét csoportban vannak már, akik bátran jelentkeznek, hogy ők is fel szeretnének készülni, és elmondani, hogy számukra mit is jelent a Szentírás egy szakasza.

Oly csodás látni az örömteli arcokat, van ám kacagás, vidámság, de ha valamelyik testvérünk éppen bajban van, tudunk együtt sírni vele, és fájdalmainak hordozása sem áll távol tőlünk! Imáinkkal való erősítése hétről hétre összekovácsol bennünket. Szinte türelmetlenül várjuk,

hogy újra elteljen egy hét, és egymást szeretve tegyünk tanúságot az élő reményről, amihez erőt kapunk Isten kegyelméből!

Hála és dicsőség Urunk Neked, hogy mindig közöttünk vagy, hogy Szentlelkeddel táplálva megérezhetjük jelenlétedet!

Köszönöm Uram, hogy ilyen csodás embereket küldtél e kisközösségbe, hogy általuk gazdagodva egyre közelebb tudunk kerülni hozzád! Köszönjük, hogy így, a kicsiben a Teremtő társai lehetünk mi is!

| GYARMATINÉ KANYÓ ÁGNES |

▶ | Az élet kenyere

„Eljöttem Hozzád, itt vagyok szomjas és éhes vándorod! Asztalodról adj ennem, s boldog lesz az életem!”

Figyelsz arra, hogy mivel táplálsz magad? Mivel táplálsz a testedet, a lelkedet, a barátaidat, a családot, a közösséget, amelyben élsz?

Régen meghatározó volt a szellemi táplálék, és magának az ételnek a megszentelése. Fenntart és növel a táplálás, de közben életünk színvonalát is eldönti. Az ember azzá lesz, amit megeszik, azzá lesz, amit gondol. Ezért a táplálással beteggé és egészségessé tehetjük magunkat. Legfőképpen hittek és tévhitek táplálnak minket.

A keresztény szimbolikában a szellemi táplálék a „mindennapi kenyér”, amelyről Jézus azt mondta: „én vagyok az élet kenyere”. Jézus saját testét és véréát adta tanítványainak az utolsó vacsorában ezzel a felszólítással: „Ezt egyétek, ezt igyátok!” Amit hittel képzelsz, az valóra is válik.

Mindig figyeld a szívedet, hogy mi megy be és ki rajta. Nagy hatalma van a szavaknak, ezért légy óvatos a szavaiddal! Ha nemes és szép gondolatokat veszel magadhoz, az életedet nemesebbé és szebbé

teheted. A nemesebb élet elérésének módját régen a tápláláshoz hasonlították, mert az szüntelen, rendszeres és mindennapi. Naponta többször tápláljuk fizikai testünket, de ilyen rendszerességgel kell naponta a lelket és a hitet is táplálni. Aki naponta boldogtalan gondolatokat eszik, az boldogtalan is lesz. Vigyázz, mert felelsz mindazért, amit mások lelkébe szavaiddal, érzéseiddal, gondolataiddal bele táplálsz!

Sajnos mindannyian rosszul táplálkozunk, vegyi konyhán élünk, olyan műállatokat fogyasztunk, melyeket mesterséges anyagokkal hizlaltak. Ezen túl még félelmet, haragot, gyűlöletet, bosszúságot, szorongást és depressziót eszünk nap mint nap, megemészthetetlen mennyiségben. Ne edd meg, amivel etetnek! Egyél erőt, bizakodást, hitet, örömet, és igyál halhatatlanságot!

Amikor ima közben azt mondjuk, hogy „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”, elsősorban azt jelenti, hogy isteni élményéért imádkozunk, szeretnénk, hogy minden pillanatban velünk legyen, hogy ne feledkezzünk meg arról, hogy kik vagyunk, és hová tartozunk. Tápláld magadat és másokat is nyugalommal! Ne irigyeld mások jó sorsát, ne sajnáld magad, és ne hidd, hogy az élet áldozata vagy!

Ébredj fel! Nem valódi táplálék, ha függünk sikertől, mások elismerésétől, méltatlan gondolatoktól, szenvedélytől és pillanatnyi érdekektől. Terveid ne legyenek önzőek, mert azok másokat is táplálnak.
Ámen.

| GERGELY ÁGI |

A mi helyünk (részlet)

“Jézus függ a kereszt egyik oldalán – a másikon van a mi helyünk.

Egy fa lombkoronájának átmérője gyakran megfelel a gyökerek kiterjedésének. A lélek olyan mértékben tágul ki Krisztus szeretetének, amennyi fájdalmat visel el érte és ajánlott fel neki.”

(Chiara Lubich)

A vigasztalatlan (részlet)

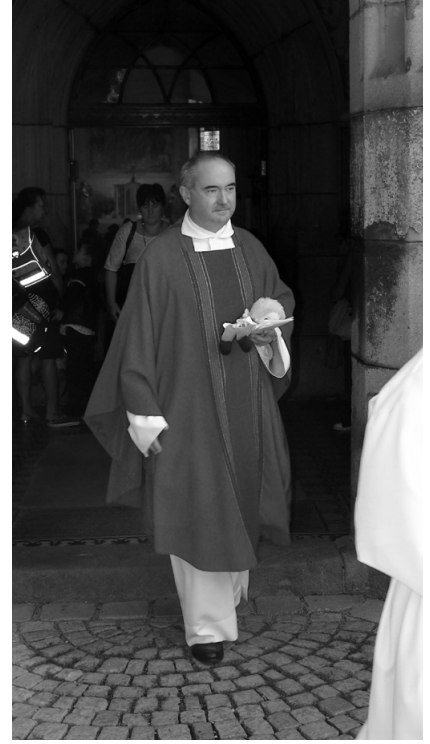
*Egyetlen anyám van a földön:
Mária, a Vigasztalan.
Nincs más anyám rajta kívül.
Benne ott él öröktől fogva az egész Egyház,
és az egység egész műve.
Az ő tervében ott az enyém is.*

*Úgy járok a világban,
hogy az ő életét újítsam meg.
Minden elválás az enyém lesz.
Minden elszakadás a megtett jótól:
egy-egy téгла, hogy megépüljön Mária.*

(Chiara Lubich)

Szent Kereszt Felmagasztalása – templombúcsúnk

Márianosztrai zarándoklatunk

Fiatalok és fiatalosak gyalogosan, kerékpárral, mások autóval érkeztek a márianosztrai kegytemplomba szeptember 5-én.

Nagymaroson régi, szép hagyomány, hogy évről évre Kisasszony napja környékén eljőjenek ide. Sokan éreznek magukban késztetést, hogy ilyenkor felkeressék ezt a szép helyet.

Vannak, akik hálát adni jönnek, vannak, akik kérni égi Édesanyánk közbenjárását. Ünneplőbe próbáljuk öltöztetni lelkünket, és úgy részt venni ezen a szentmisén. Sokan kérték a Szűzanya segítségét menekült ügyben. Kértük őt, segítsen, hiszen Szent István királyunk az oltalmába ajánlotta egykor hazánkat. István atya szentbeszédében a kegytemplomok és a zarándoklatok fontosságára hívta fel a figyelmet. Ilyen helyzetekben lehet lelkieken töltekezni, erőt meríteni, inni az élő vizek forrásából. Ilyen erőterek segítségével lehet elmélyíteni hitünket, és az élet nehézségeiben bölcsőbb döntést hozni. Örvendezik, ünnepel a lelkünk, többek leszünk az ilyen szentmise után.

A szertartás végén, amikor már a záróéneknek is vége volt, senki meg nem moccant, mintha senkinek sem lett volna kedve hazamenni. Még pár fohász szállt a padok közül a Szűzanya kegyképe felé. Felejthetetlen pillanatoknak voltunk tanúi.

„Uram, jó nekünk itt lenni”.

| ARNOLD SÁNDORNÉ MARIKA |

A mi újságunk, a mi egyházközségünk

A meglepetés őszinte öröme töltött el a Tanúság legutóbbi, nyár eleji számát kezembe véve. Válogatottan érdekes, színes témák – javarészt nem a világegyházból, hanem – a nagymarosi egyházközség életéből, életéről. Válogatottan színes szerzői gárda, s a legnagyobb örömömre sok-sok olyan névalírás a tanúságtétellel felérő írások alatt, kiknek korábban még nem jelent meg anyaga e helyi lapban.

Megsüvegелendő nyitottságuk, bátorságuk és a soraikból áradó alázatuk, ahogy megosztják velünk, egyházközségbeli testvéreikkel az elmúlt időszakban szerzett mély lelki élményeiket.

Kedves Arnold Marika, Balázs Ica, Bálint Bianka, Gergely Ági, Matukné Patrik Beáta, Petro Mari, Péntek Judit, Szalai-Benedek Bálint, Szimon Ágota és a többi kis írás új, bátor szerzői! Köszönjük, hogy magatokévá tettétek az Úr üzenetét, és mertek közösségben gondolkodni, akár az írásaitokban leírt élmények által, akár mindezek velünk való megosztásában. A nagymarosi egyházközség nem a helyi szinten igen jól felállt struktúra (persze az is), nem a papjaink, nem az egyháztanács (persze ők is), hanem **elsősorban** a benne aktívan szerepet vállaló hívők gyülekezete.

Sokat tettetek azért, hogy ez a szövet élőbbé, erősebbé váljon. Köszönet érte Mindannyiótoknak!

| HEININGER FERENC |

A pipacs

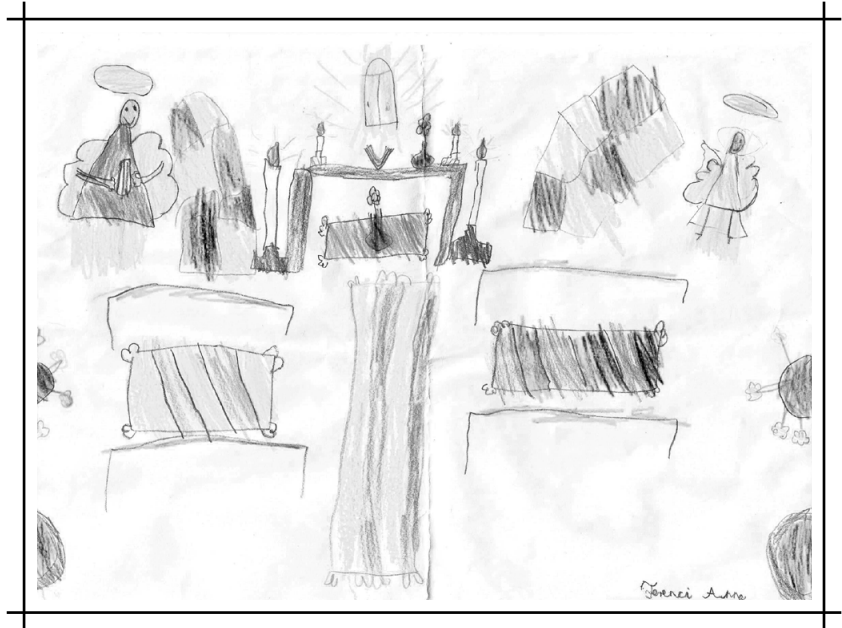
A vonatból
láttam meg
hirtelen.

Piros szirmaival
integetett nekem.
Nem is egyedül volt,
egy egész kis csapat!
Lengették a szélben
tűzszín ruhájukat.

Kékllett az ég,
ragyogott, nevetett,
a pipacsoknak is
jókedvük lehetett,
mert táncoltak a szélben,
s vad életöröm
áradt belőlük
mezőn, úton, kövön.

Örömük felszállt
a vonatra is,
táncuk lüktetett
a kupéban is.
Fölöttük szikrázott
a nyári nap,
dalolt a szív,
s zengett a pillanat.

(Debreczeni János)

Marianosztrán

Imádkozni mentem a Szűzanyához hogy, segítsen!
De mikor megláttam a gyönyörű templomot, már akkor
éreztem hogy, nem csak egy ministrálásról lesz szó
hanem annál sokkal többre: találkozás a Szűzanyával. De
még ennyit is éreztem akkor amikor, megborgult a haragom
már akkor éreztem a melleslegét de, igazán csak borzissánnál
jött elő ez az érzés, de mise végén kimentem és mama-
val mindketten éreztük a misén kapott szeretetet melyet egymásnak
adtunk. Mire hazamentem nagyon elfáradtam. Én minden
borzissánnak ajánlom. Főleg azoknak, akik egy gyönyörű
helyen mélyen magukba szeretnének nézni, vagy aki valta-
tatni akar.

Ferenczi Dániel

Ferenc pápa: A migráció jelensége valóság...

A migráció jelensége valóság, de szeretnék megemlíteni egy témát, vagyis, hogy – anélkül, hogy bárkinek szemrehányást akarnék tenni – amikor üres tér keletkezik, az emberek igyekeznek betölteni azt. Ha egy országban nem születnek gyermekek, jönnek a bevándorlók, hogy elfoglalják a megüresedett helyet. A születések arányára gondolok Olaszországban, Portugáliában és Spanyolországban. Azt hiszem, közel van a nulla százalékhoz. Ha pedig nincsenek gyermekek, akkor üres helyek vannak. Az, hogy az emberek nem akarják, hogy legyen gyermekük, részben – ez az én értelmezésem, nem tudom, igaz-e – a jóléti kultúra következménye, nem? A saját családomban hallottam a szünidő alatt, évekkal ezelőtt, itt az olasz unokatestvéreimtől: „Nem, gyerekeket nem, inkább szeretnénk utazni a szünidőben, vagy vásárolni egy villát, vagy ezt, vagy azt.” Aztán pedig az idősek egyedül maradnak. Azt hiszem, Európa az előtt a nagy feladat előtt áll, hogy ismét anya-Európa legyen.

(részlet a portugál rádió interjújából)

▶ Zakeus tábor

A Szent Rókus Karitásztól szervezett táborokat a nagymarosi fiatalok szép és értékes emlékként őrzik. Ezek az alkalmak nemcsak a nyaralás élményét és izgalmas programokat biztosítottak, hanem egy olyan közösséget is kínáltak, amelyben jelen van az Isten, ahol szeretetben és elfogadásban lehetünk együtt.

E táborok sokat segítettek abban, hogy közelebb kerüljünk az Istenhez és az egyházhoz. E táborok érdeme, hogy már vannak olyan fiatalok, akik mára már szolgálatot vállalnak imádságokon, táborokban és egyéb közösségi programokon.

Az idei évben ezekre a fiatalokra fókuszáltunk, hogy őket megerősíthessük hitükben, szolgálatainkban. Olyan közösség megteremtésére törekedtünk, ahol cigány és nem cigány fiatalok együtt szolgálnak egyházközségünkben, s ezáltal segítik másokhoz is eljuttatni a megtapasztalt örömet és pozitív képet. Táborunkat e célnak rendeltük alá, az identitás megerősítése, a hitben való elmélyülés, valamint a kapcsolat építése vált elsődlegessé.

A mindössze két napos táborban olyan személyekkel találkoztunk, akik az egyházon belül Isten dicsőségére látják el szolgálataikat. Az első napon Berki Géza és munkatársai fogadtak minket, a Csak Egyet Szolgálatnál. Géza tanúságtételét követően az egyik fiú ezt mondta: „kedvem lenni felállni a székről és megölelni mindenkit”.

A nap második felében Csemer Csaba, cigány származású akolitus fogadott bennünket Mátaverebényben. Ellátogattunk vele a cigánysorra, ahol megismerhettük nehéz gyermekkorát, az átélt megaláztatásokat, amelyeket származása miatt kellett elszenvednie kisgyermekként. A beszélgetést követően közösen mentünk fel a kegyhelyre, Szentkútra. Ott imával gondoltunk a szegénységgel, a nehézségekkel és a kiteszítottsággal küzdő embertársainkra.

Bár táborunk alig két napos volt, mégis úgy véljük, hogy Isten áldása volt rajta. Olyan emberekkel ismerkedhettünk meg, akik segítettek számunkra eligazodni az életben, megtalálni Isten útját és büszkén vallani cigány származásunkat.

▶ Cigány fiatalok Taizé-ben

Augusztus 8-16. között magyar fiatalok is ellátogattak a franciaországi Taizébe, ahol a közösség születésére és Roger testvér halálának évfordulójára emlékeztünk. Az egy hetes programsorozat az öröm, az egyszerűség és az *irgalmasság* témájában zajlott.

A résztvevők közt 8 cigány származású fiatal is jelen volt. E fiatalok közreműködésével két alkalommal lovári cigány nyelven is megszólaltak az imádságok, a különböző népek megismerhették a cigány zenét és a táncot, valamint előadás keretében a hazai cigánypasztorációról is képet nyújthattunk.

Taizében öröm volt találkozni más országok, más kultúrák tagjaival. Szeretettel és elfogadással köszöntöttek minket, s mi is így fogadtunk másokat. Különbözőek voltunk, de egyek Istenben.

Ökumenikus imádság Budapesten

Immáron második alkalommal vettek részt nagyvárosi cigány fiatalok a Szent Egyed közösség imádságán, amelyen a cigányok ellen elkövetett gyilkosságokra, valamint a cigány Pharrajimos-ra emlékeztünk meg. Az ökumenikus imaórát Székely János, az MKPK cigánypasztorációval megbízott püspöke vezette.

„Az áldozatokért és a gyászolók vigaszáért könyörgünk, és kérjük saját újjászületésünk kegyelmét is, mert egyetlen ember megtérése megváltoztathatja a világot. A pharrajimos és a kislétai tragédiával véget ért gyilkosságsorozat sebet ejtett a történelmen, Európa és Magyarország arcán és a mi lelkiismeretünkön is. Az irtalmas samaritanushoz hasonlóan az emlékezés olajával és az együttérzés borával szeretnék megkenni ezeket a sebeket. Vannak más, új sebek is a teremtett világ testén: a háború és az elnyomás ütötte sebek, amelyekből – mint friss vér – ömlik a menekültek áradata, akik közül sokan Európában, és ezekben a napokban a mi hazánkban keresnek otlatot és emberhez méltó életet. Szükséges, hogy az imádsággal szeretetet áraszunk a világba!”

(Szőke Péter, Szent Egyed közösség magyarországi vezetője)

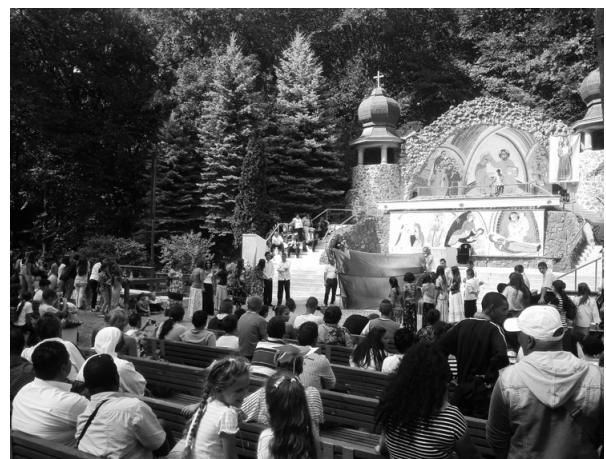
Boldog Ceferinóra emlékeztünk

1936. augusztus 8-ról 9-re virradó éjjel, a barbasztrói temetőben, ítélet nélkül, az egyházmegye püspökével és a 13 fogollyal, köztük több egyházi személlyel együtt végezték ki Ceferino Giménez Mallát, az első boldoggá avatott cigányembert. Az ott várakozó, őket szállító sofőr tanúság szerint ezzel a felkiáltással halt meg: „Viva Cristo Rey!” (Éljen Krisztus Király!) Augusztusban halálának évfordulójára emlékeztünk.

Örüljete az Úrban szüntelenül

„Örüljete az úrban szüntelenül! Újra csak mondom, örüljete!” (Fil 4, 4)

Cigány zarándoklat és cigány – nem cigány találkozó volt Mátraverebély-Szentkúton 2015.08.21-én. A nemzeti kegyhelyen több mint 500 fő vett részt. A délelőtti folyamán a fiatalok számoltak be taizéi látogatásukról, majd egy családos férfi és egy állandó diakónus tett tanúságot. A szentmisét Székely János püspök atya celebrálta. A délután folyamán az érkező közösségek táncsal, színdarabbal, énekekkel ajándékozták meg egymást.

▶ **Élelmiszerbank**

Nem rég meghívó érkezett az Egyházmegyei Karitástól egy továbbképzésre, ami a „Helyi élelmiszerbank” címet viselte. Ahogy átfutottam a tájékoztatót, hogy megértem, miről is van szó, felvidultam! „Hisz mi ezt már feltaláltuk!” Pontosabban nem mi, hanem dr. Morvai Ágnes és Maurer Tamás, a SPITZ Pékség tulajdonosai. A pékség megnyitásának első napjától ugyanis a maradékot zárás után eljuttatják (helybe hozzák!) a karitás részére. Ahogy számolgattuk, ez átlagosan napi 1000 Ft, vagyis havi 30 000 Ft értéknek felel meg!

Szerencsére már megvan a kapcsolatrendszerünk ahhoz, hogy azonnal el tudjuk juttatni a rászorulókhoz. Kik kapnak belőle? Sokszor továbbítjuk a közmunkás csapatok felé – mind az önkormányzatiak, mind a vízügyesek részesülnek belőle. Bizonyos napokon a családsegítőbe visszük az adományt, ahol az oda járó ügyfelek kapják meg. Mivel romlandó finomságról van szó, sajnos nem tudunk bárkit, bármilyen távolságban elérni. Néha mégis az utcán jön szembe az, akinek éppen jól jön egy zacskó péksütemény. Tehát ez a dolog magától működik jól!

Nagyon hálásak vagyunk a SPITZ Pékségnek!

Szóval a „helyi élelmiszerbank” ilyesmit is jelent – de ennél sokkal tágabb fogalom. A lényeg az, hogy a

feleslegek és a szükséglet egymásra tudjon találni. Ne óriási dolgokra gondoljunk, hanem pl. arra, hogy a kertben terem valamiből több, ami ráadásul romlandó is. Hogyan tudjuk sürgősen megtalálni, hogy melyik nagycsalád, munkanélküli tudná ezt felhasználni? Hogyan juttatjuk el hozzá?

Aztán ott van a magas szintű társadalmi együttműködés a civil – a gazdasági és az állami (önkormányzati) szféra között. Pl. ha egy vállalkozó a civil szféra rendelkezésére bocsát javakat, érdemes arra, hogy az állami szféra ezt valamilyen módon értékelje (pl. adókedvezmény formájában), hisz a civil szféra (ez esetben a karitás) a kapott javakból olyan problémát old meg, ami állami feladat lenne (a szociálisan rászorulókat támogatása). Csak az ilyen módon gondolkodó közösségek lehetnek hosszú távon sikeresek, hisz a szolidaritás a legnagyobb összetartó és előrevivő erő! Nyilván ezen kívül sok más fontos dolgot fogunk hallani a továbbképzésen. De az élet is tanít – jó ötletekkel és példákkal. Nemrég hallottunk a „Zöld Ládikó” nevű kezdeményezésről, mely Pécsről indult, de már több helyütt működik. Ez egy egyszerű zöld ládikó a plébánia kerítésén, amibe bármikor bárki tehet bele élelmiszert és bárki, bármikor kiveheti azt. Egyszerű, nem? Tehát foglalkozunk ezzel a kérdéssel, és nagyon örülünk, ha valakinek bármi jó ötlete támad ezen a területen!

| DR. RENDESSY ANNAMÁRIA |

Ima egy iraki keresztény testvérünktől

Mindenható Mennyei Atyánk! Te az embert a saját képedre és hasonlatosságodra teremtetted. Rábíztad a világot, de rábíztad egymás szolgálatát is. Add meg Szentlelked segítségével, hogy megszűnjön a birtoklás és a hatalomvágy utáni esztelen hajsza a világban, hogy ezáltal az emberek biztonságban élhessenek országukban, háború és félelem nélkül, építve az Isten által ránk bízott világot és szolgálva egymást családjukban és a hivatásukban – ahogyan ezt a szolgálatot szent Fiad megmutatta nekünk. Add, hogy megszűnjön az öldöklés és a kizsákmányolás, az átvállalások és elferdített tanok köntösébe bújtatott kegyetlenkedés és megszülessen az áldott béke. Add, hogy minden ember a saját hazájában üldöztetés nélkül élhessen és dolgozhasson, a gyerekeknek pedig megnyílhassanak az iskolák, hogy ismét tanulhassanak. Add, hogy elhagyott otthonaikba hazatérhessenek az emberek és felépíthessék lerombolt templomaikat. Add, hogy ne az erőszak, a gyűlölet vezesse a szent Fiad vére által megváltott emberiséget, hanem a szolgálat, a szeretet, az áldozatvállalás és az alázat. Amen. Miatyánk, Üdvözlégy. (MK)

Nagymarostól Gyimesbükkig

A tavalyi Erzsébet-bálon összegyűlt adományt – 320 000 Ft-ot – most sikerült eljuttatni Gyimesbükkre, Csaba testvér ottani házána javára.

A ház vezetője, Ciobotaru György az alábbi levélben köszönte meg az adományt:

Kedves Nagymarosiak, Kedves Annamária!

Ez úton szeretnénk őszinte, szívből jövő hálával megköszönni ezt az óriási adományt!

Régi vágyunk, hogy gyermekeinknek egy kis buszt vegyünk, úgy néz ki, ha a jó Isten is úgy akarja, az őszre megvehetjük, és ha nincs ellene kifogásotok, az általatok gyűjtött pénzüsszeget erre a célra fordítanánk.

Tavaly melegágyat vettetek nekünk, kimondhatatlan segítség ez számunkra. A tavaly nyári termés egész évre ellátta a gyermekeinket, sőt még most is van savanyúság a tavalyiból. Idén tavasztól már nagyon sok mindent be takarítottunk, zöldborsót, paszulyt, hagymát, retket, sárgarépat, céklát, uborkát, petrezselymet, paradicsomot, hagymát, salátát, karfiolt. Amint kiürül egy ágyás néhány nap múlva újra bevetjük. Talán el sem képzelitek, mekkora jót tettetek a gyimesi otthonnal, az itt élő gyermekekkel. Köszönjük, hogy segítetek nekünk gondoskodni a gyermekekről, áldjon meg érte a Jó Isten, és jóságával fizesse meg fáradozásaitokat, nagylelkűségeket!

*Hálával gyermekeink nevében:
Gyuri*

Kuckó hírek

A Szent Rókus Karitás folyamatosan forgatja meglévő készletét szokott helyén ezért:

KÍNÁL, egyben KERES:

Téli ruhát, gyerekruhát, csecsemő-holmit és felszerelést, babakocsit, gyerekágyat, felső ruházatot, szabadidő ruhát, dzsekit, cipőt, csizmát, pokrócot, ágyhuzatot, ágyneműt, függönyt, szőnyeget, bútort, edényt, háztartási eszközöket és gépeket.

Sürgős szükség van kályhára, tűzhelyre, mosógépre, centrifugára, hűtőgépre (jutányos árért is, amennyiben javítható).

Nyitva tartás:

szombatonként 9-11-ig

Címünk:

2626 Nagymaros, Dózsa Gy. u. 2.

Érdeklődés, bejelentkezés:

06/30/500-43-92

FELHÍVÁS:

Ismeretlen vagy bizonytalan eredetű holmit ne vegyetek kéz alatt!

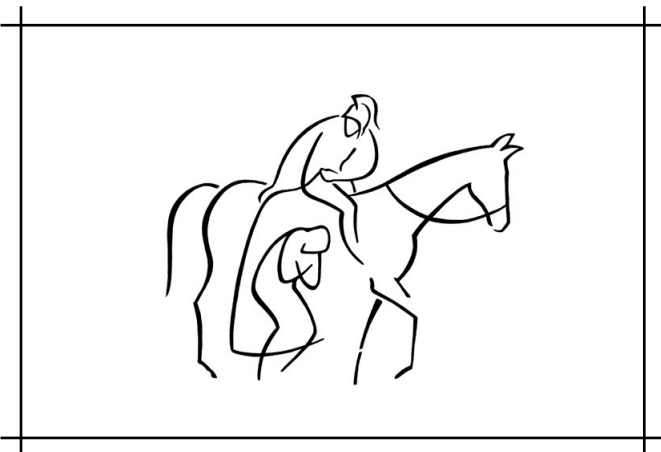

▶ Egy éves a Szent Márton Közösségi ház

avagy: Hogy tudunk eddig élni nélküle?

Születésnapot ünneplünk: immár egy esztendeje birtokba vettük a közösségi házat! Használatba vettük és nem is akárhogyan!!!

Úgy gondolom, egy éve mindenki felmerült a kérdés, vajon kellett-e nekünk ez a közösségi ház, ki fogjuk-e használni, kielégíti-e majd az igényeket, egyáltalán milyen igények fognak felmerülni a használatát illetően? Belakjuk-e, vagy sokszor áll majd üresen? Milyen örömeket és milyen nehézségeket hoznak majd a mindennapok?

Hamar kiderült, hogy bizony nagy lesz itt a forgalom, és sok-sok eseménynek fog otthont adni a ház. Az egész éves állandó programok beosztáshoz komoly „órarendet” kellett készíteni, és nem kevés egyeztetés és kompromisszum megkötésére volt szükség, mire kialakult a rendszeres foglalkozások köre. Sokszor mindhárom kisteremben párhuzamosan zajlottak a foglalkozások. Egy kis ízelítő, mi minden történt:

Heti használat: hittanórák, énekkar, rajzsakkör, baba-mama klub, imádkozó közösségek, ifjúsági csoportok, cserkészet

Havi rendszerességel: közösségek összejövetelei, elsőáldozók szüleinek megbeszélései, katekumen csoport

Alkalmi események: hittanos szülői értekezletek, agapé, dicsőítő imaórák, közösségek összejövetelei, társasjátékozások, előadások, lelki gyakorlatok,

hangversenyek, családi rendezvények (születésnapozások, keresztelő, esküvő és temetés utáni agapé), éjszakai zenés mulatságok, farsangi bálók, hittanosok bulijai, kézműves délutánok, mesedélutánok, jegyes felkészítés, stb.

Még néhány esemény a mindennapokból: Otthont adott a ház a két ifjúsági találkozóknak. Itt zajlott a Házasság Hete és az Idősek Hete rendezvénysorozata. Volt itt cursillós és házas hétvégés találkozó, és az Alpha kurzus több hónapon keresztül itt tartotta a vacsorával egybekötött heti alkalmait. Végre nagyon jó helye volt a disznóvágásnak, a gyertyafényes vacsorának, az esős majálisnak, de a vihar elől beköltöző fehérruhás vacsorának is. Nem egy teadélután, borozgatás vagy éppen a cserkészlányok, hittanosok főzős délutánja, estéje is remekül sikerült a jól felszerelt konyhának köszönhetően. Beengedtük melegedni és szárítkozni az agyonázott márianosztrai zarándokokat, akik hatalmas hálával és köszönettel vették ezt az apró szívességet. Itt volt idén az iskolai versmondó verseny, és a nagymarosi öregfiúk focicsapata is tartott egy jó hangulatú találkozót. A decemberi hajnali roráték utáni teázás, reggeli és játék, csocsózás minden résztvevő nagy öröme szolgált. A nyári Észak-Duna mente egyhetes ifjúsági tábor összes programja itt zajlott, és a Misztrál fesztivál háttérbázisának is központja volt. Volt előadás a jó alvásról és az olvasás szépségeiről is. Lehetőség van vallásos könyvek kölcsönzésére a megnyílt kis könyvtárunkban.

Szinte kezdettől fogva voltak magánjellegű, családi rendezvények is. Nem kevés születésnap, meglepetés buli, nagy családi összejövetel, éjszakai zenés rendezvény volt az egy év alatt. Jó hírünk és a ház szépsége, az ideális körülmények hamar elterjedtek mindenfelé. Ennek kapcsán teljesen új igény merült fel: tudunk-e éjszakai szállást biztosítani cserkészeknek, átutazó kirándulóknak, osztálykirándulásoknak. Próbáltunk gyorsan és a körülményekhez képest jó megoldást keresni. Így hamarosan egyre többen kerestek meg a néhány napos itt tartózkodás igényével. Volt olyan hétvége, amikor

70 cserkész szállt meg a házban. Ennek kapcsán jelentkezett az egyik legnagyobb probléma, hogy nincsen megfelelő tisztálkodási lehetőség a több napig itt tartózkodók számára. Ennek orvoslása hamarosan megtörténik, az ősz folyamán kialakításra kerül egy zuhanyzóból álló helyiség.

Az egy évvel ezelőtti induláshoz képest rengeteg fejlesztés és előrelépés történt még. Beüzemelésre került a riasztó berendezés, meg kellett oldani az udvari világítást, van projektorunk hangosítással, minden terem megfelelő bútorzattal rendelkezik. Pályázaton nyertünk még székeket, így már akár 150 fő is leülhet egy-egy előadásra. A konyhánk nagyon jól felszerelt, van nagy hűtőszekrény, mikro, 100 fős programot is kiszolgáló tányér-, evőeszköz-, és pohárkészlet, kávéfőző, gáztűzhely nagy sütővel, alapedény készletek, de még két babaülőke is. Rengeteg felajánlás érkezett, amelyekkel szebbé tehetjük a termet: bútorzat, terítők, hatalmas és gyönyörű szobanövények, képek a falakra. Néha-nyan virágokat ültettek az udvara és gondozzák is őket a nyári forráságban. Annak érdekében, hogy mindenki tiszta és rendezett terembe érkezzen, ki kellett alakítani a takarítás mikéntjét is. Kisebb-nagyobb döccenőkkel, de jól működött, hogy mindenki maga után takarít, ill. havonta két közösség nagytakarítást végez.

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek a közösségi házzal kapcsolatos bármilyen munkáját, ötletét, adományát, az alapos takarításokat, a növények gondozását! Köszönet a jól működő fűtésért, a gyorsan megszerelt és megjavított dolgokért, honlapon megjelenő tájékoztatóért!

És merre is vezet a jövő? Úgy gondolom, ez még csak a biztató kezdet volt! Lassan merünk igazán örülni neki, látjuk, hogy milyen nagy kincs is számunkra, és ötletesen, jól és hatékonyan tudjuk használni az elkövetkező években is. Adja Isten, hogy legyen eszköze és helyszíne még sok-sok közösséget építő és családi rendezvénynek, szálljon imádság és énekszó a falai között, és nagyon sok örömünk teljen benne!!!

| DÖBRÖSSY GABI ÉS GELLÉRT |

Hálás köszönet

Hálánkat és köszönetünket szeretnénk kifejezni Csengeri Árpád kőszobrásznak, ki néhány héttel ezelőtt a megsérült főtéri kereszt javítását, térítési díj nélkül elvégezte.

| AZ EGYHÁZTANÁCS |

Kiadja:

Szent Kereszt Felmagasztalása
Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Megjelenik:

negyedévente

Felelős kiadó:

Gáspár István

Szerkeszti:

Hortoványi Emőke

Főmunkatárs:

Hortoványi Jenő

Munkatársak:

Gyöngyösi Gyula
Légrádi Alexa
Légrádi Dávid
Szigeti-Benedek Hajnalka
Zoller Andrea

Tervező szerk.:

Láng András

Nyomda:

Multiszolg. Bt. Vác

Példányszám:

400

Impresszum

▶ Jézus válasza az etnikai különbségre

Elszorul a szívünk, ha arra gondolunk, mennyi háború, pusztítás, gyűlölet származik az embernek azon gondolatából, hogy az ember származása szerint ítélandó meg, lehet kiváltságos vagy utálat tárgya. Még azt sem lehet mondani, hogy a „modern” társadalom tanult volna a múlt hibáiból. Napjainkban is visszatérnek eszmék, melyek alapja emberi népcsoportok utálat és hibáztatása saját problémáinkért. Sajnos, az ilyen eszmék a társadalom minden szintjére begyűrűznek, néha még keresztények közé is.

Mit tehetünk mi, akik tudják, hogy nem lehet gyűlölettel rendet teremteni, rossz eszközöktől jót remélni? Azt gondolom, először is tudatosítanunk kell magunkban, hogy a gyűlölet tovább erősíti a gonoszt körülöttünk, és hogy csak Jézus lehet az, aki kiutat mutathat az emberek azon gyarló gondolatából, hogy különbözőek vagyunk. Krisztusban mindenki egy, és az Isten szeretete lehet csak, ami feltételek nélkül hoz minket egymáshoz közel.

Jézus idejében is természetesen jelen voltak etnikai különbségek, melyeknek az ember folyton hangot is adott. A samariai jelző istentelent, tisztátalant jelentett. Amikor Izraelt elfoglalták idegen haderők, az ország népessége nagyon megfogyatkozott és letelepedtek a kiüresedett területekre idegen népek. A zsidóknál tiltott volt más származású emberrel keveredni, aki mégis megtette, az úgymond eldobta a tiszta zsidó származását, annak tiltva lett felmennie Jeruzsálembe. A kitaszított zsidók ezért létrehoztak egy másik „fővárost”, ahol imádkozhatnak, ez lett Samaria. A samariai jelző tehát kevert vérűt is jelentett, ami a zsidóknál utálatos bűn volt.

A mi Mesterünk viszont máshogy közelíti meg a kérdést. Vegyük alapul a samariai asszonnyal folytatott beszélgetését. Az Úr Jézus visszaindult Galileiába. Azonban nem a szokott utat választotta a Jordánon túl, hanem úgy döntött, hogy az általánosan gyűlölt Szamarián megy át. Jézus leült a forrásnál, melyet „Jákób forrása”-nak neveztek. Egy asszony jött vizet meríteni. Jézus kérte az asszonyt: „Adj innom!” A samariai asszony csodálkozva felelte: „Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samariai vagyok?” Ugyanis a zsidók nem

érintkeztek a samariaiakkal! (A gyűlölet kölcsönös volt). Ezért is feltűnő, hogy Jézus Szamarián át akart átmenni. Jézus nem válaszolt az asszonynak a zsidók és a samariaiak közti ellentétre vonatkozó megjegyzésére. Hogy Ő ezt az ellentétet nem élezte ki, tanítás a számunkra!

A különbözőségekről beszélni rossz szokás. Nem az Istenhez való személyes viszonyunk a legfontosabb? Jézus így válaszolt: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet.” Az asszony hódolattal és tisztelettel így szólt: „Uram, meritő edényed nincs, a kút is mély, honnan vennéd az élő vizet? Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákobnál?” Jézus folytatta a „leckét”, anélkül hogy reagált volna az asszony utóbbi megjegyzésére: „Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” Az asszony még nem hagyta magát legyőzni. Megpróbálta a beszélgetést más útra terelni. „Uram, látom, hogy próféta vagy, a mi atyáink ezen a hegyen – a Garizim-hegyre célzott – imádták az Istent, ti pedig – zsidók – azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Isten imádni kell.” Az asszony megpróbálta a figyelmet elterelni azzal, hogy származási, vallási vitába bocsátkozik. Az Úr Jézus komolyan így válaszolt: „Higgy nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.” Arra célzott, hogy nem lesz többé szükség egyik istentiszteleti formára sem. Ugyanis föltámadása után a „régikorszak” teljesen lezárul. Jön azonban egy kor, magyarázta az Úr Jézus, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Az Atya ugyanis azokat keresi, akik így imádják Őt. „Isten Lélek – mondta az Úr Jézus – és akik imádják Őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” Nem az a fontos, hogy kik, melyik helyen, hanem az, hogy hogyan imádják.

Összefoglalva tehát, Jézus tanítása az igaz hit és az Isten szeretete, félretéve származást és előítéletet.

(forrás: www.kateteka.hu)